

INNSPILL

CARL PETTER BRUN
Styremedlem i DNT

Hva skal vi gjøre med Leangen?

DNTs styremedlem Carl Petter Brun konkluderer i dette innspillet med at styringsgruppa for Leangens spørsmålet må byttes ut.

Det ble et klart ja for å gjennomføre det styret i Midt-Norge Travforbund og styringsgruppen for «Nye Leangen» ønsker. Å selge Leangen og bygge et annet sted. I utgangspunktet skulle man gleden seg for det, men det er gode grunner til å holde jubelen tilbake.

Travporten er inne i en meget vanskelig periode. Situasjonen i Norge er intet unntak. De økonomiske utfordringene har i lang tid vært temmelig klare, men sporten har på ingen måte tatt dette proaktivt og handlingsrommet blir stadig mindre. Interessen for spillet flater ut og omsetningen synker.

Sporten ser seg rundt og lander på at i eiendoms-massen ligger det en «redningsplanke». Det er riktig, men det er verdier som har vokst gjennom sterk vekst i eiendomsverdiene og ikke gjennom god økonomisk drift. Det betyr at dersom vi tenker oss å bruke av oppsparte midler og da må man være uhyre forsiktig, slik at vi sikrer at disse verdiene utvikles videre og ikke forsvinner i forbruk.

DET BESTE AV DE DÅRLIGE

Det er denne situasjonen som er skremmende når man følger prosessen med «Nye Leangen». Her snakker vi om store verdier som er bygd opp gjennom de siste 80 år. Disse må ivaretas på beste måte for å sikre sportens videre utvikling for kommende generasjoner, både i landsdelen og landet for øvrig.

Det er her man stusser ved styringsgruppens disposisjoner og uttalelser. For å nevne noen; I sluttokumentet fra gruppen kan man lese at sitat: «Styringsgruppen er ikke fornøyd med det totale kostnadsbildet for noen av områdene» sitat slutt.

De fleste investorer med begrensede midler vil da lete videre for å finne frem til et objekt som gir et godt resultat både funksjonelt og økonomisk. Styringsgruppen går derimot en annen vei, vi tar det beste av de dårlige og kjører på.

Det hadde vært interessant å vite hvilke faglige argumenter som ligger til grunn for en slik beslutning. For å tilsløre denne mangelen på gode vurderinger presenterer man til stadig udokumenterte verdianslag på området, som blant annet skal gi betydelige tilskudd (opptil 25 millioner kroner hver) til de ulike regionbaner. Dette tilbudet er en del av argumentasjonen som sikret ja til salg ved det ekstraordinære årsmøtet. Dette er penger som man allerede nå må forberede seg på å se langt etter.

GONDOLBANE, EN TRAVINVESTERING?

Av andre merkelige aktiviteter fra gruppen er avsendelse av en faglig svak søknad om skattefritak til Finansdepartementet ved salg av eiendommen. Dette til tross for at man visste DNT jobbet sentralt med samme problematikk for hele eiendoms-massen i DNT.

Vinker Trøndelag farvell til Leangen, eller ikke?

Foto: hesteguiden.com

Ikke uventet fikk man nei på søknaden. Det blir ikke lett å snu en slik beslutning, om det i det hele tatt lar seg gjøre. I utgangspunktet en ekstrakostnad for dette prosjektet på flere titalls millioner kroner og med smitteeffekten til andre prosjekter, vil beløpet dreie seg om hundretalls av millioner.

I sin lemfeldige omgang med penger foreslår gruppen å bygge en gondolbane fra foreslått lokalisering i Klæbu til toppen av Vassfjellet. Det er ikke denne type investeringer travet skal bruke pengene på. Det er mye som tyder på at alpinfolket i Trondheimsområdet er i ferd med å forlate Klæbu etter tretti år, for å finne tilbake til Bymarka. En kobling mot skisporten gir nok ingen effekt for vår sport.

HAR MAN FORSTÅTT KOSTNADENE?

Et annet merkelig fenomen er gruppens iver etter å flytte en ny bane til et område regulert for næring, til tross for at Leangen i likhet med andre travbaner er lokalisert til NLF-område. Det betyr at et eventuelt tomteareal får en kostnad opptil 10 ganger høyere enn hva den kunne ha blitt.

For å se det på en annen praktisk måte; Er det fremmede for travet at hester på et nytt hestesportssenter skal ha en kostnad 10 ganger høyere for å bevege seg i en luftgård sammenlignet med alle andre travere i Norge?

En stor mangel i sluttokumentet er vurderinger av driftskostnader og ikke minst hvordan disse skal dekkes. Det må jo være klart for alle at disse ikke kan løses gjennom stalleie fra trenere eller amatører tilknyttet anlegget.

Da må man vurdere hvordan markedet for andre inntektsmuligheter stiller seg i forhold til de ulike alternativer. Dette sies det ingen ting om. Bommer man her, er det normalt bare et sted å hente midler, nemlig fra hesteeierpremiene. Det må også nevnes at man ser for seg en ny bane på 1350 meter. Dette

vil øke driftskostnadene ytterligere. En annen sak er at DNT ikke har planer eller ønske om å bygge baner av en slik størrelse.

Overstående er kun et lite knippe av merkelige handlinger og vurderinger fra styringsgruppen og det må være tillatt å spørre hvilke motiver det er som ligger bak? Det er uomtvistelig at travet aldri har klart å betale for driften av sine anlegg. Det er bare å se på det manglende vedlikehold som eksisterer på norske travbaner. Det er derfor særdeles avgjørende at man gjør et valg som sikrer og utvikler det vi har, og ikke forbruker lenge oppsparte midler.

BUKK OG HAVRESEKK

DNT har ved flere anledninger bedt om at fire områder skulle få en likeverdig vurdering sammen med en dokumentasjon av en mulig verdi, markeds potensial og driftsgrunnlag. Dette skulle foreligge før avstemningen i helgen.

I tillegg skulle det være en åpen og demokratisk prosess. Det er ikke lett å få øye på det. Styret i travforbundet gir mandatet, de bestiller en utredning, de gjennomfører utredningen og de beslutter. Her har det ikke vært lett å komme med motforestillinger! Det er påfallende hvilken selvtilitt de har til egne ferdigheter. Et hvert innspill blir avfeid uten forsøk på refleksjon eller forståelse.

Prosjektet er fullt av løse tråder, ubesvarte spørsmål og mangel på dokumentasjon, med mindre styret vil bruke avstemningen til straks å sikre en flytting til Klæbu. Det er jo en kjent sak at styringsgruppens leder som klæbygg har gjort iherdig påvirkning for å sikre et slikt flertall i styret.

SPLID OG ØSLING MED PENGER

I utgangspunktet har forbundet fått et mandat som kunne føre til salg av Leangen. Det lå implisitt når man startet utredningen. En reell avstemning vil først foreligge når alle spørsmål er besvart, dokumentasjon foreligger og en ny lokasjon er avklart.

Da kan man forvente at travfolket i landsdelen vil slutte seg til rekkene. Nå har man ikke oppnådd annet enn splid og masse unyttig bruk av penger. Påfallende er det også at for dette eventuelt store løftet for travet foreligger det hverken mål eller visjoner for hva man vil oppnå. Når det mest grunnleggende, et felles målbilde, ikke er på plass kan man ikke vente annet en ufred. I den grad det er behov for fornyelse for travet løser man ikke det gjennom dårlige eiendomsprosjekter og uklare målsettinger.

Slike store prosjekter er fulle av risikoer. Disse må behandles meget nøye. Vi har begrenset med midler, har dårlig tilgang på nye og vi kan ikke feile. Det vil være en katastrofe. For min egen del har jeg ikke tatt stilling til en eventuelt ny lokasjon. Tiden for det er på ingen måte inne.

Akkurat nå fortøner dette prosjektet som en hest i vill galopp. Det kan ende med styrt i banen eller disk. Men, det er lov å ha flaks og er man heldig kan man lykkes. Etter min mening er innsatsen alt for stor til å satse slik. Det som nå må skje er at styringsgruppen må takkes av for den mulighetsanalyse de har bidratt med og erstattes med en ny gruppe som innehar ny og tilstrekkelig kompetanse for den fasen man nå skal gå inn i.

Bommer man her, er det normalt bare et sted å hente midler, nemlig fra hesteeierpremiene